FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 2. oktober 1990 *

Hr. afdelingsformand,
de herrer dommere,

1. Jeg mener, at jeg allerede nu kan fremsætte forslag til afgørelse i den sag, der netop er behandlet.

2. Som vi har hørt, skal Bundesfinanzhof træffe afgørelse om, hvorvidt seks bindende tariferingsoplysninger er korrekte. De apparater, oplysningerne drejer sig om, foretager med henblik på kromatografi navnlig målinger af elektriske størrelser, men nøjes ikke med at angive de målte værdier. Som Kommissionen har forklaret, er kromatografi en kemisk analysemetode, som indebærer, at man kan fastlægge de forskellige bestanddele af et sammensat stof. Dette sker i form af et farvebillede (kromatogram), som giver såvel kvantitative som kvalitative oplysninger om et stofs sammensætning, og apparatet fungerer på den måde, at elektriske signaler registreres (og dermed måles) på grundlag af deres spænding, sammenlignes derefter med forprogrammerede data, dvs. analyseres. Denne sidste arbejdsgang går således ud over den blotte gengivelse af en målt værdi.

3. Sagsøgte, Oberfinanzdirektion Berlin, er af den opfattelse, at apparaterne skal henføres under pos. 9030 81 90 i Den Kombinerede Nomenklatur [1]. Denne position omfatter blandt andet apparater til måling eller kontrollering af elektriske størrelser, med registreringsanordning. Ifølge sagsøgeren henhører apparaterne derimod under pos. 8471 20, som blandt andet omtaler digitale automatiske databehandlingsmaskiner.

4. Den forelæggende retsinstans har bemærket, at både på grundlag af de pågældende bestemmelsers ordlyd og efter almindelig sprogbrug er det næppe rimeligt at henføre apparaterne under pos. 9030, idet måleapparater kun kan være apparater, hvis funktion det er at måle bestemte størrelser og angive dem.

5. Det sagsøgende selskab har netop henvist til de bemærkninger, det fremkom med for Bundesfinanzhof. Selskabet anførte her, at de pågældende apparater ikke egner sig til måling af elektriske størrelser, men derimod har som funktion at overføre de relevante fysiske størrelser. Også en telefon anvender f.eks. elektrisk spænding til overførsel af akustiske signaler. Ingen vil vel hævde, at en telefon er et apparat til måling af en elektrisk spænding. Såfremt man følger sagsøgtes synspunkt, vil modtagersiden ved enhver elektrisk eller elektromagnetisk overførsel af data være et apparat til måling af en elektrisk størrelse. En sådan opfattelse svarer dog ikke til virkeligheden.

6. Kommissionen har ikke villet afvise en fortolkning af den nævnte position, hvorefter den ikke omfatter de apparater, der om-

* Originalsprog: tysk.

1 — Kommissionens forordning (EØF) nr. 3174/88 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om Told- og Statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 298 af 31.10.1988).

tvistes i hovedsagen. Der er ganske vist foretaget tariferinger, der ikke svarer hertil, af tilsvarende eller lignende apparater, i tariferingsforordninger fra Kommissionen [(EØF) nr. 2054/83, 2334/83 og 1368/87] samt i en tariferingsafgørelse fra Kommissionen [2], som er truffet efter udtalelse fra Nomenklaturudvalget. For to af de nævnte forordninger [3], som også vedrører en underpos. 90.28 A II a) i Den Fælles Toldtarif, fastsloges det i forordning (EØF) nr. 646/89, at der fremover skulle anvendes koden på grundlag af Den Kombinerede Nomenklatur.

7. Kommissionen har imidlertid selv indrømmet, at dette synspunkt ikke er holdbart efter dommen i sag 19/88 [4]. I denne dom fastslog Domstolen i forbindelse med en fortolkning af underpos. 90.28 A i Den Fælles Toldtarif, at apparater til måling af elektriske størrelser kun er sådanne apparater, hvis egentlige formål det er at foretage sådanne målinger, men ikke apparater, som kun foretager sådanne målinger i forbindelse med kvalitetskontrol af elektroniske komponenter.

8. På grundlag af den dom kan de importerede varer efter min opfattelse ikke antages at være apparater til måling af elektriske størrelser.

2 — EFT 1986, C 102, s. 8.

3 — Forordning (EØF) nr. 2054/83 af 17.8.1983 (EFT L 224, s. 4) og forordning (EØF) nr. 2334/83 af 26.7.1983 (EFT L 202, s. 7).

4 — Dom af 28.2.1989, International Container et Transport (ICT) m. fl. mod Direction générale des douanes et droits indirects de Roissy (19/88, Sml. s. 577) (summarisk offentliggørelse).

9. Under sagen er der ikke fremført argumenter, hvorefter der kan herske tvivl med hensyn til rigtigheden af den nævnte dom. Det må derfor faktisk antages, at de nævnte tariferingsbestemmelser — som også den forelæggende retsinstans har antaget — ikke er gyldige, eftersom de ikke er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 97/69 om de nødvendige foranstaltninger for ensartet anvendelse af Den Fælles Toldtarifs Nomenklatur. I henhold til forordningen må de forklarende bemærkninger til Den Fælles Toldtarif ikke være i strid med dennes ordlyd [5].

10. Som jeg allerede har fastslået, fungerer de omtvistede apparater på den måde, at de måler elektriske signaler, der udsendes af analyseapparater, og omsætter dem til digitale signaler, der sammenlignes med forprogrammerede data. Derimod angives de målte elektriske størrelser ikke. De anvendes på en anden måde. Det kan derfor ikke antages, at de er apparater til måling af elektriske størrelser efter pos. 9030 i Den Kombinerede Nomenklatur.

11. Som Kommissionen har anført, kan det derfor heller ikke antages, at de har til formål at kontrollere elektriske størrelser, fordi deres funktion netop ikke er at undersøge, om der findes elektriske størrelser, og at fastslå disses egenskaber.

5 — EFT 1969 I, s. 10.

12. Jeg skal derfor foreslå, at det forelagte spørgsmål besvares med, at en korrekt fortolkning af pos. 9030 i Den Kombinerede Nomenklatur ikke hjemler mulighed for at tarifere mikrostyrede analyseapparater til kromatografi som de i forelæggelseskendelsen beskrevne under den position.